

Miðvikan

Hensia Jacobsen: Hørð lagna hjá ommubeiggjum

Hensia minnst fleiri av teimum vanlukkum á sjónum, sum eru umrøddar í bókini “Havið tók teir”. Hon hevur eisini givið okkurt íkastið til hesa søgu

Hensia Jacobsen

Lotta við tveimum av sínum synum. Hon misti øll síni børn men fótaði sær kortini aftur

Synirnir hjá Lottu, sum hon misti í 1930 og 1932, vinstrumegin frá Kristian Martin, Hans Jacob og Johan

3. partur

Mín barndómur var nógv merktur av teimum vanlukkum, sum hendu um hesa tíðina. Serliga minnst eg vanlukurnar á sjónum, sum hendu í 1930-árunum, og sum so ella so merktust í byggunum í Sundalagnum.

Ommubeiggjar við vanlagnu

Eg átti tveir ommubeiggjar. Sámal Jákup var júst giftur, tá ið hann gekk burtur á Norðhavinum saman við tveimum øðrum. Hetta hevur verið í 1905 ella 1906. Allar triggjar konurnar hjá hesum monnum vóru við barn.

Mia, kona Sámal Jákup, fekk son, sum var kallaður Sámal Jákup eftir pápa sínum, umframt, at hann varð uppkallaður eftir hinum báðum monnunum eisini.

Mia var dóttir Janus Egholm. Sum ung hevði hon tænt hjá bóndanum Hans Mikal, sum fyrr er umrøddur í hesi røð. Kona hansara, Suffia, helt, at tað hevði verið gott fyri Miu at sloppið burtur av bygðini. At missa mannin hevði tikið henni serliga hart. Tey bæði tóku Sámal Jákup til sín og bjóðaðu Miu at fara suður til Vágs at arbeiða fisk, sum jú var vanligt at gera hjá ungum kvinnum tá í tíðini. Hon fór at arbeiða hjá teimum á Gørðunum, sum høvdu ættarsamband til Streymnesar.

Thomas J. Vilhelm, vanliga kallaður Tummas við Kráir, hevði tá mist konu sína. Tey áttu tá dótturina Emmu, sum var javngomul við Sámal Jákup. Tummas bað so Miu um at koma at halda hús hjá sær. Hetta endaði við, at tey bæði giftust. Tey finga saman fyra synir,

Thorstein, Victor, Levi og Tom. Tey plagdu at vera í Streymnesi og ferðast hvørja summerferiu. Sámal Jákup tók við festinum hjá fosturpápanum.

Eina ferð kemur Mia til Streymnesar eftir systir síni Súsonnu Mariu. Hon var menningartarnað og hevði fingið eitt álvarsamt bakkast, tá ið mamman doyði og varð jarðað. Súsanna Maria varð so hjá Miu allar sínar dagar.

Tummas við Kráir var ein kendur reiðari í Vági. Hann var føddur í 1865. Hann sigldi sum ungur úti í heimi. Tummas kemur heim og keypir skip. Tað fyrsta “Mariu” keypti hann í 1914. Hann var saman við Pola í Dali tann fyrsti, sum gjørdi fiskiroyndir undir Grønlandi.

Síðan keypti hann fleiri skip og legði seg heima at vera reiðari.

Kendir synir hjá teimum vóru

Victor og Thorstein Vilhelm. Victor, sum giftist við Mariu Zachariassen av Sandi, dreiv reiðarið víðari eftir pápan. Hann var við í línubátatíðini, og uppkallaði ein línubát eftir pápanum.

Thorstein, giftur við Elainu Christiansen úr Leirvík, var í nógv ár formaður í Føroya Arbeidsgevarafelag og næstformaður í Føroya Reiðarafelag. Hann var eisini ein dugnaligur telvari. Tey bæði finga ein son, Tummas, sum doyði á sjónum.

Óla Jákup fekk eina harða lagnu

Hin ommubeiggjin var Óla Jákup, sum var giftur við Lottu úr Oyndarfirði. Tey finga eina ótrúliga harða lagnu.

Tey finga fimm synir. Tveir av teimum doyðu smáir. Sonin Hans

Jacob mistu tey í 1930. Hann var júst giftur við Elisú úr Havn, tá ið hann fór avstað við “Slatrinum” hetta ár. Teir vóru á heimveg úr Íslandi og vóru komnir so langt, at teir sóu land. Hans Jacob gleddi seg, sum rímligt er, at hitta sína ungu konu aftur. Tá biður motorpassarin Hans Jacob um at koma at hjálpa sær at starta motorin. Hetta hevði hann gjørt nógv ferðir frammundan. Men nú hendi tað vanlukkuliga, at Hans Jacob gerst fastur í svinghjólíð í tí, motorurin fer í gongd. Og áðrenn motorurin verður steðgaður aftur, er Hans Jacob so illa farin, at hann doyði.

Konan var komin til Havnar at taka ímóti manninum. Hon sær, at skipið flaggar við hálvari stong. Men tað kom henni sjálvandi ikki til hugs, at hetta kundi vera vegna Hans Jacob. Tá ið skipið kemur til